

այլանդակ տողը: Այսպիսի աղմատումներ տեղի ունեցած են զժրախտաբար մեր մատենագիրներուն զբութեանց օրինակութեան մէջ, որոնցմէ մին է նաեւ, ըստ իս, մեր ինդրոյ նիւթ եղող տողին «անընկալ» բառ:

Այս բոլոր ըսածներէս կ'եզրակացնեմ հետեւեալը: Քանի որ Ազաթանգեղոսի խմբազրող՝ զբեթէ բառ առ բառ օրինակեր ու բանաբաղեր է կորինէն՝ այդ ինդրական տողին բոլոր նախորդ ու հետեւորդ հատուածները, ինչու միայն յիշեալ տողը թողոցեր ու զանց ըրեր է, առանց ու և ակնարկ մ'ընելու կամ նման իմաստ մը դնելու՝ աւելի կամ նուազ փոփոխելով բառերը կամ շարադրութիւնը, ինչպէս սովոր է ընել միշտ: Այս կէտը ենթադրել կու տայ ընականաբար, թէ այդ քիչ մը մութ և կասկածելի տողը հաւանօրէն գո-

յութիւն չունէր կորեան նախկին և հարազատ զբութեան մէջ, և կամ, եթէ կար ինքն ալ մեզի պէս անոր բուն միտքը ըմբռած չէ, որով անյարմար դատած և զանց ըրած է: Այս պարագային՝ ես ինձի թոյլ պիտի տայի կարգալ ու հասկնալ այդ տողը հետեւեալ կերպով. «Վասն որոյ հաւանեցեալ ճշմարտին (Ճշմարտին) զարբունիւն, շնորհ կալեալ (փոխանակ անընկալ բառին) թողոյր, և երկիր պահանական Օգոստականացն», եւն. գեալ ծիրանափառ Օգոստականացն, եւն. այն է, «Ուստի, հաւանեցնելով (համուշելով) արքունիքը և ձեռք բերելով իր ճշմարտին խնդիրը, շնորհակալութեամբ կը թողուր ու երկրպագելով ծիրանափառ Օգոստականներուն», եւն. Ահա՝ իմ համեստ կարծիքս, մինչեւ որ լաւագոյն միկութիւն մը տրուի բանասէրներէն:

Հ. Յ. Թորոսնան

Տ Ա Ր Ա Յ Ա Գ Ո Ւ Թ Ե Ա Կ

Ա. ՆԵՐՍԻՍԻ ՇՆՈՐՀԱԼԻՈՅ

Աւետիս միշտ աւետեաց արագ հնչումն. Զի Տէրըն մեր յարեաւ. Աւետիս հրաշաճյնեաց հրեշտակն. Տէր մեր յարեաւ:

Այսօր Տէր յարեաւ. Կանայք զի՞ լայք զկենդանին Աւետեաց պատգամս առնեմ. Զի՞ արտասուս հեղոյք:

Ետապ շոյտ ընթացեալ փութով Այսօր անդը արշաւմամբ. Ո՞ւր է իմ ծընեալ որդեակն. Այն հրաշաճաղեկն:

Մի՞ գու պարտիզպան բարձեր Զայն լուսոյ մարմինն. Ասա, ո՞ւր եղիր զնա, Զի ես երթեալ առից:

Ես երթեալ առից. Տարեալ թագուցից. Յայն ի հրէական մոլախումբ ժողովոյն:

Քեզ քաղցրաձայնեալ ծանօթ Առեալ Մարիամ, ԸգՏէրդ բարունեան որդեակդ. Յոյժ կողկողանօք:

Ես եմ նոյն ջիսուս Նընեալն ի քէն կուսութեամբ Եկեալ ի կոյս զերեզմանէն:

Մի՞ յիս մերձենար, լոէր. Չեմ ելեալ առ հայր. Չեմ ցուցեալ զվէր կողիցս. զտեղիս բեւենաց: Ընդ իմ հետեւողի ի վեր ելէք. Կենացունաբեր քարոզք.

Ընդ ձեզ եմ յաւիտեան:

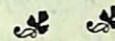
Այս տաղը, ըստ 1241 թ ճռազիր տաղարանին Շնորհաւոյն է, ինչպէս կը վկայէ «Յիշառակարան գրչն» Տիշտ տաղին վերջ դրուած այսպէս. — Քրիստոն Աստուած ԲՊ սուրբ չարչարանօրդ և սուրբ յարու թեամբ ողորմեա երգովի սոցա՝ տեառն Ներսիսի. և եղելի ողորմեա երգովի սոցա՝ տեառն Ներսիսի. — Եւ իրօր, ո՞ւ է կամ կաժ չի մար եթէ զայն բաղդատենը նոյն Ա. Հեղինակ կին նոր ձայն աւետեաց » յարութեան տաղին ճեմ, (առև «Բանք չափաւ», տպ. 1830, էջ 391-2). Կամաց բեալապէս նոյն են իմաստներն և ձեւերը. և զիտինը ո՞ւ Շնորհաւին այսպիսի կրկնութիւններ շատ բրած է. հմտ. «Յիսուս Որդի» և Աւեաց ուրբաթու երգերը. Այս տաղին համար 1348 թ օրինակ մը կը դնէ «առաջ խոսրովային և թազըր» առանց Շնորհաւոյ անուանը տունը «Ես եմ... զերեզմանէն»:

Տ Ա Ր Ա Յ Ա Գ Ո Ւ Թ Ե Ա Կ

Ա. ԳՐԻԳՈՐԻ ՆԱՐԵԿԱՑԻՈՅ¹

Ան փոքրիկ հօտին տրտմեալ. Վասկս արտասուաց բխեալ: Ան սակաւ զընդին, Ողորմ աւաղիկ աղէտ. Զաչս ի վեր համբարձեալ յերկինս: Որ ես հայր որբոց յուսով.

Ում յանձն արարեկ ըզմեզ. Տարակոյս բաժին է մեր: Ցիշեա յիշեա մի մոռանար. Սէր խոստացար անսուս բանիւ. Ընդ մեզ լինել զաւուրս կենաց Մինչ ի կատարած երկրի:

Տ Ա Ր Ա Յ Ա Գ Ո Ւ Թ Ե Ա Կ

ՑԱՆԴՐԻԱԼՍԵ²

Այսօր պանծալի երգով գոչեմք և մեք ի ձայն քաղցրութեան նըւագ. Նախնացըն մեծաց առաքելոց զընդին՝ Նըմանող լիցուք յորդորական ըղձիւ: Դասուց երկնայնոց հանդիսակից գոլով Վարուք մաքրութեամբ հանդիպեսցուք տօնիս: Բոպէից կազմիչ Հոգին Աստուած այսօր ի ձայն սաստկութեան հողմոյ հնչեաց յաշարիս: Ի հրաձեւ տեսակ անուշանուտ բուրմամբ Լիցան արարածք և սրբեցան վարուք. Այսիւ տաղնապեալ այլալեզու հրէիցն Ճեպով ընթացեալ ի վերնատունն սուրբ: Պարսկալ գողային յօտարածայն լեզուացն

Մաքրեաց զարարածս ի դիւամոլ զոհիցն: Գոչմամբ ձայնակից ընտրեալ հօտին այսօր Լիցուք իմբակից եկեղեցւոյ մանկունք: Զիասու վերերգել Երրորդութեանն միշտ:

Հ. Յ. Թ. Յ. Փ.

1. Այս փոքրիկ և սիրուն տաղը շարքն է անոնց որոնց հրատարակուած են Ա. Գր. Նարեկացւոյ «Մատենացութիւններ» մէջ (տպ. 1840), ինչպէս որ ունին 1241, 1348 և այլ զընդիր առին շնորհ ու կամ կազմակերպութեան մէջ (էջ 50) մեր Մանդինի 1501 թուր թողուած է իր շարքն: Զապահան զայս հրատարակած է «Հայ էջեր» ունց մինչ 1288 (գր. 1348 թն) բաղդատութեամբ և տարբերութիւնների մինչ ներկայս թ. 912 (գր. 1241 թն) և թ. 1288 (գր. 1348 թն) բաղդատութեամբ և տարբերութիւնների:

2. Տաղը որպէս սկզբանական առաջ կապեն՝ կը հրատարակենք մեր մատենադարանի տաղա-